

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9616/2022
15.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Стевановић Дејановић, адвокат из ..., против туженог „Теленор“ ДОО Београд, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2106/20 од 22.12.2021. године, у седници одржаној 15.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2106/20 од 22.12.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2106/20 од 22.12.2021. године, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 4686/18 од 06.05.2019. године, тако што је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је одредба члана 2. став 2. анекса претплатничког уговора о коришћењу услуга у јавној мобилној телекомуникационој мрежи „Теленор“ ДОО од 29.05.2017. године, а која гласи: „претплатник се обавезује да у претплатничком односу остане минимално 24 месеца од дана закључења овог анекса, као и да у случају раскида уговора пре истека уговорног периода „Теленору“ исплати преостали износ претплате од дана раскида уговора па до дана истека минималног трајања претплатничког односа“ ништава и не производи правно дејство, одбијен као неоснован, као и одлука о трошковима тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија. У тој врсти спора дозвољеност ревизије не цени се према одредбама члана 403. став 2. тачка 2. и 3. Закона парничном поступку, па преиначење првостепене пресуде није од утицаја на дозвољеност ревизије.

У конкретном случају, побијаном пресудом донетом у другом степену, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, јер је вредност предмета спора 5.000,00 динара, који је износ испод законом прописаног цензуса од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из којих разлога је тужиљина ревизија морала бити одбачена.

Из тог разлога, на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**